

POKLEK

S poklekom želimo izraziti svojo vdanost, ponižnost in majhnost pred Bogom. Pokleknemo ob prihodu v bogoslužni prostor ali ko gremo mimo tabernaklja in ob pokleku zmolimo naslednjo molitev:« Gospod Bog, ti si moj Gospod , jaz sem tvoj služabnik. Ti si največji, zato te častim.»

Poklek je ostal še do danes najvišje znamenje ponižnosti in pripravljenosti na služenje. Zato moramo paziti, da je res spoštljiv. Ni lepo, če pokleknemo med hojo tako mimogrede. Poklek zahteva določen čas. Najlepši je zadržan poklek. To pomeni, da pokleknemo počasi, oči zadržimo na tabernaklju in dovolimo, da nam vsebina pokleka pride do srca. Med poklekom ostane zgornji del telesa zravnano, koleno se dotakne tal. Mnogi starejši, bolni in invalidni iz razumljivih razlogov pravnega pokleka ne morejo narediti ali zelo težko. Ti naj se vedno globoko priklonijo z enako zavestjo spoštovanja. Spoštljiv pozdrav Gospodu je že zadržan pogled na tabernakelj.

Pri pokleku pomislimo tudi na Jezusove besede: »Kdor se ponižuje, bo povišan!«

Poklek iz vere in ljubezni napolni dušo človeka in ga obogati. Takrat se človek približa resnici, ki ga napolni z zadovoljstvom. Človek je prav zato največji, ko je v duhu majhen in pokaže, da je samo Bog velik. Zato lahko rečemo, da je poklek, ki ga resnično doživimo, globoka molitev.